

Zpravodaj

obce Jiříkovice

vydání 2/2016

Čarodějnice (30. 4.)
Florbalový turnaj dětí (22. 5.)

Dětský den (28. 5.)

Slovo úvodem

Milí spoluobčané a čtenáři našeho Zpravodaje,

pomalu nám vrcholí jaro a blíží se období dovolených a prázdnin. Před jejich začátkem mi dovoluji alespoň krátké ohlédnutí za tím, čím žila naše obec.

Každým rokem po Velikonocích začíná období, ve kterém se koná každý týden minimálně jedna sportovní nebo kulturní akce. A letos tomu nebylo jinak. Po již 25. Setkání důchodců, které proběhlo 10. dubna, se konal 6. Jarní úklid obce (16.4.) a Vítání ptačího zpěvu (25.4.). Poslední dubnový víkend nám zpestřilo Divadlo Stodola tradičním divadelním festivalem, který tentokrát trval pět dnů a přivedl k nám celkem devět divadelních souborů. Poslední dubnové odpoledne a večer patřil čarodějnicím. 7. května pořádala Sokol první letošní nohejbalový turnaj, 8. května jsme oslavili Den matek, 10. května se naši důchodci vydali na autobusový zájezd, 14. května proběhl turnaj v pétanque, 21. května losovaný tenisový turnaj mužů, 22. května florbalový turnaj dětí a 28. května dětský den, který jsme tentokrát pořádali ve spolupráci s firmou ASIO, spol. s r.o.

Firmě ASIO a jejím pracovníkům touto cestou děkuji za podporu a pomoc, kterou již po mnoho let naší obci poskytuje v různých formách, včetně finančních příspěvků na pořádání zmíněných kulturních a sportovních akcí. Děkuji také všem, kdo se podíleli na jejich přípravě. A děkuji samozřejmě všem jejich účastníkům.

Rád bych vás také informoval o dalším dění v obci. Intenzivně se pracuje na získání areálu Panského dvora. Je hotova architektonická studie jeho přestavby a začínou se připravovat projekty pro územní řízení a stavební povolení pro první část prací. Vrcholí také přípravy celého souboru smluv, spojených s koupí a převzetím areálu.

Stále probíhají jednání s vlastníky pozemků v trase plánované cyklostezky do Šlapanic. Většina vyslovila souhlas s tímto záměrem, ale někteří nesouhlasí nebo si kladou těžko splnitelné podmínky. Budeme se snažit udělat všechno pro to, aby se cyklostezka nakonec mohla realizovat.

Úspěšně byla dokončena oprava komunikace v Hliníku, chystá se výstavba spojovacího chodníku do ulice Ve Dvojích a v přípravě je rovněž akce na zateplení bytových domů. Obec získala dotaci na výměnu dveří a další dovybavení budovy základní školy a mateřská škola má díky Nadaci ČEZ novou učebnu venku na zahradě, pod širým nebem.

Každý rok probíhá na obci audit hospodaření, který i letos proběhl s výborným hodnocením bez chyb a nedostatků, za což patří díky především naší paní účetní Lence Kyselicové. A její kolegyni Janě Ondrášové zase za aktivní práci s klubem důchodců a při pořádání dalších akcí v obci. Děkuji také bývalé člence naší pracovní čety, paní Zdeňce Rychlíkové, za její dobrou práci,

elán a stále dobrou náladu, s kterou každý den chodila do práce a přeji jí v důchodě hodně zdraví a pohody.

A přeji také vám všem pěkné léto, školákům krásné prázdniny a dospělým příjemnou dovolenou. Ať jsou tyto dny pro vás obdobím odpočinku a pěkných zážitků.

Rudolf Staněk, starosta

Rušný týden plný návštěv

První květnový týden byl na naší obci velmi rušný. Kromě řady kulturních a sportovních akcí jsme přivítali několik návštěv. Ta první se uskutečnila v úterý 3. května 2016, kdy do naší obce přijel náměstek hejtmana Jihomoravského kraje pro dopravu a majetek Roman Hanák. Hlavním tématem návštěvy byl havarijní stav komunikací v regionu. Blíže si o ní můžete přečíst v samostatném článku.

Další milá návštěva k nám přijela ve středu 4. května 2016, kdy jsme přivítali hokejisty brněnské Komety Martina Dočekala, Tomáše Vondráčka a Hynka Zohornu, kteří k nám zavítali na besedu při příležitosti vítězství Jiříkovic mezi partnerskými obcemi Komety v charitativním projektu dárce krve v hokejové sezóně 2014/2015, o které se zasloužilo celkem 26 dárců krve z naší obce, z toho 7 prvodárců. Naším dárcům patří dík za to, že darováním krve zachraňují životy a zdraví lidí, a hokejistům za milou návštěvu. Dárcovství krve v sezóně 2015/2016 stále pokračuje a trvá až do 30.6.2016.

A týden vrcholil návštěvou premiéra Bohuslava Sobotky a ministryně školství Kateřiny Valachové, kteří si v sobotu 7. května 2016 přijeli prohlédnout nástavbu naší Mateřské školy, která se uskutečnila v loňském roce za významné finanční podpory z dotačního programu Ministerstva školství s názvem „Rozvoj výukových kapacit mateřských a základních škol“. Myslím, že pan premiér i paní ministryně byli s naší školkou spokojeni. Zpráva o jejich návštěvě se objevila na webových stránkách Vlády České republiky a také Ministerstva školství. Reportáž vysílala i televize Nova v Televizních novinách dne 7. května 2016. Odkaz k jejímu shlédnutí a také fotografie najdete na webových stránkách obce.

Rudolf Staněk, starosta

Rekonstrukce komunikací

V prvním letošním čísle Zpravodaje jsem vás informoval o obnovené přípravě cyklostezek a plánech Správy a údržby silnic Jihomoravského kraje (SÚS JMK) na rekonstrukci rozbité komunikace, vedoucí z Jiříkovic do Šlapanic. Protože tím můj zájem o stav a posun oprav silnic v blízkosti naší obce nekončí, spojil jsem se s náměstkem hejtmana JMK pro dopravu a majetek

Romanem Hanákem a pozval jej k jednání a obhlídce kritických míst přímo k nám do Jiříkovic. Pan náměstek přijal a v úterý 3. května spolu s vedoucím Odboru rozvoje dopravy JMK Rostislavem Snovickým a ředitelem SÚS JMK Janem Zouharem přijeli k nám na úřad. Přivítali jsme je společně s blažovickým starostou Petrem Plevou.

Kraj chce letos opravit silnici mezi Blažovicemi a Zbýšovem. SÚS JMK plánuje pro tuto stavbu využít moderní technologie, konkrétně zpevnění okrajů vozovky pomocí recyklace a takzvaných geobuněk. Ty připomínají včelí plástve, které se pak vyplní speciálním materiálem. Pokud se osvědčí, použili by silničáři stejný postup i při rekonstrukci silnice, která vede do Jiříkovic od Motorestu Rohlenka.

Spolu s návštěvou z kraje jsme se jeli podívat také na již zmíněnou spojkou mezi naší obcí a Šlapanicemi. Náklady na opravu mostů u vjezdu do Jiříkovic a navazující komunikace odhaduje SÚS JMK na 25 milionů korun a má je zařazené v zásobníku projektů. Stávající plán zní na opravu silnice v současné šířce. Poté, co pan náměstek Hanák viděl, s jakými obtížemi se na silnici vyhýbají auta s kamiony a traktory, souhlasil, že by zde stálo za to zvážit rozšíření a rekonstrukci v normovaných parametrech. K té by se však vázala stejná otázka výkupu pozemků, kterou řešíme ve vztahu k cyklostezce.

Dále jsme se dozvěděli, že v zásobníku staveb má SÚS JMK připravenu například i rekonstrukci druhé části průtahu obcí Prace za 9 milionů korun. Podle slov pana Hanáka Jihomoravský kraj intenzivně pracuje na tom, aby pro další opravy silnic na jižní Moravě získal peníze. Prostřednictvím Asociace krajů například jedná s ministerstvem dopravy o navýšení příspěvku na opravy silnic II. a III. tříd ze Státního fondu dopravní infrastruktury. I kvůli bezpečnosti na silnicích v našem regionu doufám, že jednání budou úspěšná.

Rudolf Staněk, starosta

Klub důchodců

Během první poloviny roku se mohli senioři, kteří navštěvují Klub důchodců, zúčastnit spousty aktivit, které byly pro ně připraveny. V zimních měsících se promítaly filmy na přání a byly uspořádány dva turnaje ve stolních hrách. Jaro společně přivítali procházkou do Louček, spojenou s pozorováním přírody a ukázkou hnízdění ptáků v ptačích budkách.

První společný celodenní výlet po trase pivovar Černá Hora – zámek Rájec nad Svitavou – pštrosí farma v Doubravících nad Svitavou se setkal s velkým ohlasem. Zatím poslední akcí byl turnaj v ruských kuželkách, kde naši důchodci ukázali velkou bojovnost a smysl pro hru.

I na druhou polovinu roku připravujeme další akce a druhý společný výlet.

Jana Ondrášová

Ruské kuželky

Ve sportovním areálu byla instalována „šibenice“ pro hru ruské kuželky. V provozní době kiosku si u obsluhy zájemci o hru vyzvednou kuželky a kouli. Po ukončení hry je nutné opět kuželky s koulí uklidit a předat obsluze.

Při hře je nutné dodržovat bezpečnostní pravidla, zejména zajistit dohled nad dětmi. Děti mladší 15 let mohou hrát kuželky pouze pod dohledem dospělé osoby.

Zásahová jednotka

Jarní období bylo jak pro zásahovou jednotku, tak pro všechny aktivní členy sboru ve znamení příprav oslav 120. výročí založení. V tomto období probíhaly velmi intenzivně organizační schůzky tak, aby bylo vše nachystáno a dojednáno. O jejich průběhu vás budeme informovat prostřednictvím internetu a v dalším zpravodaji.

I přes přípravy se naši členové zúčastnili několika akcí. Především to bylo pak na cyklickém školení obsluhy motorových pil v požární ochraně. Zúčastnilo se jej sedm hasičů, strávili jsme pět hodin teorií, následné tři hodiny praktického nácviku kácením vzrostlých stromů. Celé školení vedl instruktor z hasičského záchranného sboru a po písemném přezkoušení byli všichni zúčastnění shledáni nadále způsobilými k výkonu práce pilaře v požární ochraně. Nositelé dýchací techniky se prakticky připravovali na její použití.

Uskutečnil se jako každoročně také sběr železného šrotu. Na této akci jsme od občanů darem obdrželi necelých šest tun odpadu. Znamená to pro nás tedy nemalou finanční částku, která bude využita především na vybavení pro mladé hasiče a také pro zásahovou jednotku. Všem dárcům bychom chtěli poděkovat, velice si vážíme této podpory z vaší strany.

Pravidelně probíhaly údržby výstroje, výzbroje a techniky. Zejména pak kontrola funkčnosti veškerých strojů tak, aby byla ověřena akceschopnost jednotky, nutná oprava vybavení, dále také údržba hasičské zbrojnice.

Členové zásahové jednotky a mladí hasiči se také zúčastnili jarního úklidu obce.

Za jarní období se však v naší obci nevyskytla událost, která by vyžadovala náš zásah.

Lukáš Dvořáček, velitel JSDH

Exkurze k mladým hasičům

Dne 7.4. se jako každý čtvrtek uskutečnila schůzka mladých hasičů. Konečně počasí alespoň z části dovolilo a mladí hasiči mohli trávit čas venku. Na programu bylo seznamování se soutěžní disciplínou požární útok. Naše vaše děti si vyzkoušely práci tu nejtěžší - a to se savicemi a se strojem. Bohužel deštík přerušil venkovní zaměstnání a tak se mladí hasiči přesunuli do zbrojnice, kde jim bylo členem zásahové jednotky představeno nejpoutavější vybavení, které používáme v operačním řízení. Zároveň byly nenásilnou formou prozkoušeni v základech požární ochrany, jako typy hasicích přístrojů a podobně. Tohoto tréninku se zúčastnilo 9 dětí, což znamená pomalý nárůst zájmu o tento druh volnočasové aktivity, který nás nesmírně těší a motivuje k další činnosti s mládeží. Dáno je to také tím, že přes zimní období je prakticky aktivita omezena na vytápěné prostory hasičské zbrojnice a s tím související zredukované, pro děti ne až tak zajímavé možnosti trávení těchto schůzek. I přes tuto skutečnost jsou děti v zimním období připravovány především na hasičské soutěže, ale také v rámci prevence požární ochrany. Pro udržení kolektivu mladých hasičů je tedy nutné setrvat po celý rok tak, aby vědomosti a znalosti dětí dosahovaly stejné úrovně v tomto družstvu. Odměnou jim budou soutěže, kterých se zúčastní a na kterých budou se svou šikovností a s trochou sportovního štěstíčka vyhrávat medaile.

Pro případné rodiče, kteří zvažují přihlášení dítěte do družstva mladých hasičů Jiřikovice je dobré uvést, že stále rádi nabíráme nové členy, nejlépe však ve věku od 6 let. Schůzky se konají každý čtvrtek od 17.00 do 18.30, sraz vždy na hasičské zbrojnici. Pokud počasí dovolí, děti tráví čas především venku a to od nácviků na požární útok či štafetu, přes střílení ze vzduchovky, základy mapování, až po zlepšování fyzické kondice. To vše pod dohledem vedoucích mládeže, kteří prošli kurzem pro tuto činnost, úspěšně zakončeném nelehkými zkouškami, a dalších instruktorů z řad členů zásahové jednotky a celého sboru. Samozřejmě, pokud se budete chtít přijít podívat jak celá schůzka probíhá, budete vřele uvítáni.

Závěrem své květomluvy snad jen fakt, že práci s dětmi bereme jako zábavu a smysluplnou činnost. Však oni nás jednou na našich místech nahradí, budou vést a vychovávat další generaci, budou nápomocni spoluobčanům v nouzi a budou naplňovat naše starohasičské heslo: „Bohu ku cti, bližnímu ku pomoci“.

Lukáš Dvořáček, velitel JSDH

Chceš se naučit novým dovednostem? Poznat nové lidi?
Jezdit na soutěže? Tábory? Výlety? A užít si spousty zábavy?
Přijď mezi nás a vezmi s sebou i své kamarády a kamarádky.
Sraz každý čtvrtek v 17:00 hodin u hasičské zbrojnice.

Pétanque IV.

Počátek května byl letos opět spojen s pétanque. Z důvodu kolidujících státních svátků se termín posunul až do poloviny měsíce. Přesto i letos nás počasí drželo dlouho v šachu, ale nakonec se umoudřilo a po deštivém zahájení dokončovali soutěžící turnaj v tričkách.

Počet účastníků byl zase vyšší. Když se v roce 2013 hrál první ročník, zúčastnilo se turnaje 10 dvoučlenných družstev. V roce 2014 se poprvé hrálo ve dvou sedmičlenných skupinách. V roce 2015 už byly skupiny osmičlenné a letos se ve dvou skupinách utkávalo celkem 20 družstev. Stejně jako loni se po základních skupinách rozhodovalo ve vyřazovacích bojích, do kterých postoupilo 16 družstev.

Hned v prvním kole došlo k největšímu překvapení. Vítěz loňského a neporažený vítěz základní skupiny, Zabijáci (Ondra Buček, Jarda Nohel), vypadl s rodinnou sestavou Daňci (Marcel s maminkou Lenkou), která postoupila do vyřazovací části z posledního postupového místa. Jejich spanilá jízda se zastavila až v semifinále. V boji o třetí místo však zvítězili znovu, kdy porazili další rodinnou dvojici, tentokrát manželskou, Barča & Jindra (Janochovi).

Ve finále podlehl Vymětalíci (Radek a Láďa Vymětalovi) dvojici BeŠe (Zdeněk Beneš, Aleš Šenkyřík) v napínavém těsném souboji 10:12. Zdeněk Beneš tak konečně našel partnera, se kterým dokráčel až do vítězného finále a po dvou letech zbavil Ondru Bučka putovní trofeje tzv. Indžuna.

Současně s turnajem dospělých se sehrál i turnaj dětí. Přestože někteří loňští účastníci si už letos vyzkoušeli tvrdou konkurenci v dospělácké soutěži (družstva Šesťáčky a Skleničky), sešlo se ke hře sedmnáct dětí, které vytvořily osm dvojic a jedno jednočlenné družstvo. Vítězem se stala sestava nerozlučných přátel Kissers & Fissers (Matěj Vladík, Adam Roupec), kteří díky lepšímu skóre ve vzájemném utkání zvítězili nad dívčí sestavou Koaly (Kačka Motyková, Natálka Šlezingerová).

Na závěr děkujeme všem, kteří přišli a pomohli spoluvytvořit příjemnou květnovou atmosféru a všem, kteří při přípravě turnaje podali pomocnou ruku. Zvláštní dík patří Davidovi Šlezingrovi, který přes zdravotní omezení dokonale připravil hrací plochy na vodou nasáklém hřišti.

Poslední vřelé poděkování patří naší obci Jiříkovice a Sokolu Jiříkovice, kteří poskytli turnaji svou nezanedbatelnou podporu.

Martin Motyka

Koupím domek se zahrádkou v Jiříkovicích a v okolí.

Tel.792 284 071

Ohlédnutí za 6. jarním úklidem obce Jiříkovice

6. jarní úklid obce Jiříkovice proběhl za krásného, slunečného počasí v sobotu dne 16. 4. 2016. Ráno v 8:30 hodin se před budovou obecní úřadu v Jiříkovicích sešla početná skupinka lidí se společným zájmem – provést úklid jiříkovského katastru.

Na začátek akce proběhlo krátké přivítání všech přítomných a poté již následovalo rozdělení účastníků do několika menších skupinek. Každá tato skupinka dostala přidělený svůj úsek a po domluvě vyrazila na určené místo. Někteří účastníci akce se podíleli na úklidu přímo v obci, jiní zase mimo obec. Společnými silami všech účastníků se nám nakonec dobrá věc podařila a před polednem jsme se všichni sešli k zakončení akce se zaslouženým občerstvením v restauraci Bašta císařů.

Závěrem mého krátkého příspěvku mi dovoluťe poděkovat všem občanům, kteří se alespoň malou měrou přičinili o hladký průběh celé akce, a to buď přímo tím, že přiložili ruku k dílu, nebo tím, že pomohli s organizací nebo zabezpečením občerstvení po akci.

Ještě bych si dovilil připomenout motto této akce: **„Jestli nemáš zájem pomoci přírodě, nedávej si tu námahu ji ničit“**. Pokud se tímto mottem budeme všichni řídit, bude to jenom ku prospěchu věci.

Za komisi životního prostředí Ing. Jan Macháček

Vítání ptačího zpěvu 2016

Pátý ročník vítání ptačího zpěvu v Jiříkovicích se uskutečnil v neděli 24. 4. 2016. Na vycházku do chladného rána vyrazily 4 děti a asi 30 dospělých. Přes neutuchající a téměř mrazivý vánek jsme mohli poslouchat a pozorovat jak běžné ptačí druhy, tak i druhy v naší krajině méně obvyklé. K nejzajímavějším pozorovaným druhům patřila dvojice ostrůžů, která proletěla v naší těsné blízkosti. Holub doupňák, rehek zahradní a rákosník zpěvný jsou druhy, které zemědělskou krajinou spíše v období jarní migrace protahují a během roku je nepotkáte. Překvapivým bylo i pozorování strakapouda prostředního, který se zde dosud nikdy neobjevil.

Na stanovišti v Loučkách si mohli účastníci zblízka prohlédnout ptáky, kteří se chytily do ornitologických sítí a po okroužkování byli propuštěni zpět na svobodu. K těm odchyceným patřil párek lejsků černohlavých. Sameček je téměř černobílý, samička je méně nápadná. Tito ptáci v naší oblasti nehnízdí, pouze proletují do severnějších oblastí.

Dalšími odchycenými ptáky byl párek pěnic černohlavých, kos, sýkora koňadra a krutihlav obecný. Přestože se krutihlav ozývá častým nápadným voláním, je ho díky jeho zabarvení velmi těžké na kůře stromů spatřit.

Ve vzdálenější části Louček jsme na hnízdech pozorovali drozda zpěvného a drozda kvíčalu. Při kontrole budek jsme objevili sýkoru koňadru se snůškou 11 vajíček. Mohutné hnízdo na stromě letos opět připravil k hnízdění pár kání lesních. Dalším hnízdičem bude stehlík obecný, který na konci větve dokončoval stavbu svého příbytku. Také střízlíka obecného se mohli všichni nabažit, protože vytrvalým hlasitým zpěvem obhajoval svoje teritorium. Ze svého místečka na vrbě se nehnul dlouhé minuty. Pozorování jednoho z našich nejmenších ptáků dalekohledem s velkým zvětšením bylo pěkným zážitkem.

Při závěrečné rekapitulaci jsme letos napočítali 51 ptačích druhů.

Leoš Řičánek - komise životního prostředí

Silniční běh – Moutnice

Letošní orelská běžecká liga odstartovala prvním závodem v Moutnicích dne 9.1.2016, a to silničním během. Na startovní čáru se postavilo od benjamínků až po veterány celkem 240 běžců z dvaceti orelských jednot. K tomu-to číslu přispělo 11 soutěžících z Jiřikovic. Z celkového počtu dvaceti jednot jsme obsadili čtvrtou příčku.

Pro vítězství si doběhla Vendulka Grácerová na 1. místě v mladší kategorii, dále Radim Hriczo také 1. místo ve starší kategorii a v kategorii dorostenců na 3. místě Kryštof Daněk.

Dalšími body přispěli k našemu umístění: Radek a Barbora Štěpánkovi, Bětka Daňková, Martina Doležalová, Klauďie Podsedníková, Vojta a Stanislav Buchtovi a Tomáš Grácer.

V Kuřimi dne 12.2.2016 nás reprezentovali pouze Jan a Jana Belánovi.

Další liga nás čeká v Obřanech a doufáme, že se zúčastníme v hojném počtu.

Všem našim běžcům děkujeme za účast a reprezentaci naší jednoty a rodičům vřelé díky za dopravu.

Jednota Orel

Horské dobrodružství v Ekvádoru

Proč jet právě do Ekvádoru? Díky své jedinečné poloze uprostřed jihoamerického kontinentu a přesně na rovníku (odtud název Ekvádor – španělsky se rovník řekne Ecuador), nabízí možnost na relativně malém území navštívit jedno z nejvyšších pohoří světa, vykoupat se v největším oceánu a ponořit se do nejrozhlednějšího pralesa. S polohou je spojeno i zvláštní podnebí. Ekvádor je zemí věčného jara a hodně místních zajímalo mé vyprávění o různých ročních obdobích tady u nás doma. Díky tomu je tam i stabilní počasí téměř celý rok od oceánské pánve přes velehorské až po to pralesní. Všechno tohle mě pak vedlo k jednoduchému rozhodnutí. Na své plánované dvouměsíční cestě do koutu světa, kde jsem ještě nebyl, navštívím tuto zemi a posléze jsem přidal i sousední Peru. Nemám rád cestování, kdy za dva týdny člověk navštíví deset zemí a pak pořádně neví, kde byl a co viděl. Svůj pobyt bych mohl rozdělit na tři přibližně stejně dlouhé části. Napřed jsem se chtěl trochu naučit španělsky a dozvědět se něco o místní kultuře. Proto jsem si přes perfektní server workaway.info, který doporučuji všem cestovatelům, našel brigádu na malé zapadlé farmě v horách severního Ekvádoru, kde jsem pomáhal starší majitelce velkého statku například s údržbou pralesních cest, nebo péčí o kakaové plantáže. Druhá část byla jen na horách a poslední týden jsem trávil v Amazonii na hranicích s Peru a Brazílií.

V tomto článku bych rád mluvil právě o pobytu v horách. Celá motivace mého horského dobrodružství nebyla malá a cílila na nejvyšší horu světa, stratovulkán Chimborazo. Ano, čtete správně, skutečně se jedná o nejvyšší světovou horu, tedy pokud měříte výšku od středu země. Díky své unikátní poloze blízko rovníku je tato hora blíže slunci než Mount Everest nebo obávaná K2. Výstup na tuto horu se zcela určitě nedá porovnávat s osmitisícovkami v Himálaji, ale i přesto se jedná o velmi náročný vysokohorský výstup, který není radno podceňovat a je nutné mít jak potřebné vybavení, tak znalosti a i trochu té fyzické připravenosti.

Pro takovou expedici sbírám zkušenosti již několik let u nás v Evropě, postupně od českých hor, přes Tatry až k nejvyšším alpským vrcholům. Většinu úspěšných a někdy i neúspěšných evropských výstupů jsem absolvoval s Pepou Mazálkem, který tak má zásluhu na tom, že jsem se ve zdraví vrátil i z And. Než vůbec vstoupíte do hor, musíte vědět, jak se v takovém prostředí chovat, jak se jistit, aby se riziko bylo co nejnižší, co s sebou mít a co ne. Tento článek však nemá být poučováním o pobytu ve velkých horách, ale pokusem o cestopis, tak vzhůru na to.

Už když přistáváte v hlavním ekvádorském městě Quitu, nemáte pochyby o tom, že jste dorazili do horského státu. I kdybych jen přistál a zase odletěl, tak to stálo za tu cestu. Přelet nad horským údolím, kde se rozkládá přes šedesát kilometrů dlouhé hlavní město, které je obklopené vyhaslými i aktivními vulkány, byl naprosto fenomenální. Quito je po bolivijském La Paz nejvýše položeným hlavním městem světa. Jeho průměrná nadmořská výška je 2 850 m n. m. Takže už když sem dorazíte, zadýchává se většina lidí jen při běžném pohybu po městě a zahraničním návštěvníkům je doporučeno, aby první dva dny v Quitu nedělali pohybově náročnější aktivity. Hned z města se lze lanovkou dostat do výšky téměř čtyř tisíc metrů nad mořem a také během jednoho dne udělat z města výstup na vrcholky hor vyšších než Mont Blanc. Tyto hory byly prvními cíli, které jsem si vytyčil zdolat v rámci aklimatizace. U tohoto pojmu bych se měl asi na chvíli zastavit. Aklimatizace je velice důležitá pro pohyb v horách vyšších než přibližně tři tisíce metrů. V této výšce už někteří lidé cítí prvotní příznaky výškové nemoci, která se projevuje nejčastěji bolestmi hlavy, případnou nevolností nebo problémy s koordinací pohybů. Pokud na sobě člověk pociťuje tyto příznaky, musí opustit svoje horolezecké choutky a vrátit se hned do nižších poloh. Kdyby to neudělal, hrozí otok mozku nebo plic, který má pak většinou trvalé následky, pokud to tedy přežije. Proto je zodpovědné zvedat výšku postupně.

Já jsem začal první dva dny pobyt v Quitu objevováním města a pak jsem se několikrát pustil na okolní vulkány. Prvním zdolaným vrcholem byl oblíbený cíl Rucu Pichincha (4 784 m n. m.). Hlavní zážitek nepramenil ze samotného výstupu, ale z výhledu na okolí. Stoupal jsem vyloženě z trolejbusové zastávky nedaleko centra města, minul jsem lanovku a postupoval

dále k vrcholu. To, že začnete v rušném městě obklopení smogem a hustou dopravou a skončíte sami na špičaté skále za přibližně 7 hodin, snad nelze nikde na světě opakovat. Po opuštění městské aglomerace jsem prošel kraví pastviny, obešel lanovku a dostal se na vyhlídkové plošiny sloužící pro turisty, kteří využili lanovku. Bohužel prvním, co mě zaujalo, byl smog ulpívající nad městem. To mě vedlo k rozhodnutí, že hned další den přejeďu do jiné horské oblasti a blíže k svému hlavnímu cíli. Naštěstí smog nebránil výhledu na okolní ledem pokryté velikány. Nejúžasnější však byl pohled na horu, která měla led pouze ve své prostřední třetině. Vulkán Cotopaxi o sobě dal totiž poměrně významně vědět v loňském roce, kdy vychrlil spoustu popela a také nějakou lávu. Vrchol má tak rozpuštěnou nebo zakrytou ledovou pokrývku, následuje prstenec zbývajícího ledovce a dole už můžeme vidět pastviny, které zůstaly téměř nedotčeny. Sopka dodnes kouří a pro mě to byl snad nejlepší výhled za celou dobu cestování. S dalším přibližováním se vrcholu zmizel výhled na Quito a mohl jsem si užít divokých And nedaleko hlavního města.

Díky postupné aklimatizaci v Quitu a na okolních horách jsem si věřil už do výšek nad pět tisíc metrů. Navíc mě hnál pryč zmiňovaný smog v okolí hlavního města a tak jsem se přesunul přímo do horolezecké Mekky pod horou Chimborazo – města Riobamba. Ještě v Quitu jsem si našel horského průvodce, který se pokusí se mnou o útok na vrchol. Jednak je krajně nezodpovědné pouštět se na takový výstup samostatně, ale také je nutné dle ekvádorských zákonů mít vždy doprovod místního člověka na každou trvale zaledněnou horu. Já našel díky kontaktům z předchozí brigády toho snad nejpopovolanějšího, kterého už budu napořád považovat za přítele. Juan mně pomohl nejen při přípravě na výstup, při výstupu, ale i později při různých peripetiích, které mě potkaly v průběhu dalšího cestování. Schválil můj plán, hned se pustil do takzvaného BC, tedy Base Campu – základního tábora, který má pod Chimborazem podobu malé horské chaty v téměř pěti tisících metrech. Tuto cestu jsem podnikl z města dvakrát různě stopem a pak po svých. Pohyb ve výšce nad pět tisíc je už náročnější a já potřeboval strávit v této výšce co nejdelší dobu před Juanovým příjezdem. Před pokusem o vrchol jsem se tak samostatně dostal kousek pod ledovec do výšky přibližně pět a půl tisíce metrů. Cítil jsem se opravdu dobře a tak jsem na poslední dva přípravné dny sestoupil zpět do města, abych pošetřil síly, kde mě pak Juan vyzvedl a vyrazili jsme zpět do BC.

V chatě se tísnilo několik skupin, které se chtěly pokusit o vrchol společně s námi ve stejný den. Na celý tento týden bylo hlášeno velmi dobré počasí a to naplnilo kapacitu chaty. Ekvádor nepatří k příliš turistickým zemím, za celou dobu jsem potkal minimum západáků a z naší domoviny už vůbec nikoho. Bohužel až ten den jsem potkal skupinku z Ostravy, která se chtěla také pokusit o vrchol. Člověk má napřed radost, že potká krajany, ale když jsem zjistil, že jsou v zemi čtyři dny, aklimatizaci prakticky nemají a někteří

nevěděli ani jak na mačky nebo sedáky, hned jsem se zastyděl. Zpětně jsem zjistil, že nedošli ani na hranici ledovce a s problémy se vrátili zpět.

Výstup nepatří k jednoduchým a zkusím podrobněji popsat, jak se dařilo mně. Základem je jídlo, člověk toho do sebe nacpe na večeri co nejvíce a jde spát už přibližně v šest odpoledne. Spánek v této výšce není nic jednoduchého, nehledě na to, že trvá jen pár hodin, protože budíček je už v deset večer a vyráží se v jedenáct. Na „snídani“ do sebe pod tlakem cpu maximum sladkého, popíjím čaj z cocy, který pomáhá proti výškové nemoci a postupně znovu kontroloju vybavení. Je nutné jít takto brzy, protože všichni směřují čas na vrcholu na svítání. Není to pro fotky, ale slunce vždy částečně rozpouští led, který by se mohl uvolňovat a toto riziko není dobré podstupovat. Uvolňující se skála a led stojí za největším počtem neštěstí v těchto horách.

Hned po opuštění chaty mě překvapuje, jak pomalé tempo Juan nasadil i na rovnějších úsecích. Je mně však jasné, že tohle tempo bude držet i pod vrcholem. Ostatní nás poměrně rychle míjejí, ale Juan se jen směje, tak sdílím jeho dobrou náladu. Plazíme se za světla čelovek nejdřív skalními úseky, pak neoblíbeným suťovištěm a znovu přes několik lezeckých úseků po skalách pod hranici věčného ledu. Už tady se dostáváme zpět přes některé skupiny díky našemu pomalému, ale nesmlouvavému tempu. Juana zlehka přechází dobrá nálada, protože se potvrzuje, to co zjistil od kolegů, a sice že není žádná nová sněhová pokrývka. Jaké to má důsledky, mám zanedlouho zjistit.

Jsme zhruba ve výšce 5 600 metrů a nasazujeme ledovcové vybavení. Navázání na lanech jsme už nějakou dobu, teď doplňujeme mačky a hůlky mě-

níme za cepíny. Cpu do sebe další sladké a přidávám druhé rukavice. Teplota je zatím na krásných mínus pěti, ale to nejhorší přichází mezi třetí ranní a svítáním. Tou dobou budeme na nekrytém ledovci a při poryvech větru se může teplota dostat až k mínus 25 stupňům. Začátek ledovce jde krásně a je porovnatelný s tím, co jsem zažil v Evropě. Postupně však zjišťuji, že chybějící sněhová pokrývka odhaluje takzvaný černý led, který je velmi náročný pro pohyb. Při zaseknutí mačky nebo cepínu se třísť a je problematické hledat pevný bod, ztrácím tady dost sil a navíc se přidal problém s mačkami. Juan pro mě vypůjčil mačky od kamaráda, na kterých se projevila skrytá vada a postupně se začaly povolovat, nebo spíše rozpadat. Jejich oprava byla v extrémně prudkém svahu a na černém ledě slušným adrenalinem. Nakonec jsme je provizorně dali do pořádku a já si musím cepínem upravovat stupy pro nohy. Na všem zlém je něco dobré, po promrznutí při opravách jsme se pak slušně zahřáli mácháním cepíny. Překonáváme tento kritický čas a dostáváme se do pole takzvaných kajčnicků. Tento jev je specifický právě pro Andy. Kajčníci jsou vysoké ledové sochy utvořené silnými větry od Tichého oceánu. Průchod těmito sochami je v této výšce velmi náročný a člověk se často prosekává, nebo si pomáháme navzájem přitažením za lano. Popravdě hlavně Juan pomáhá mě, když už se dechu nedostává. V tuto dobu jsme v této oblasti pouze s jednou skupinkou o 3 lidech, bohužel je však v bludišti kajčnicků ztrácíme a nemůžeme využít cesty, kterou prosekali. I když se jedná o posledních přibližně 200 výškových metrů, přijde mně tato fáze nekonečná. Člověk jenom leze nahoru a dolů, ale když přelezeme posledního kajčnicka a objevíme se na vrcholu, hned jsem věděl, že to stálo za to.

Vrcholu jsme dosáhli asi dvacet minut po svítání kvůli problémům s mačkami. Když jsme se zajistili kousek od druhé skupinky, tak mě ten výhled úplně dostal. Opadla únava, problémy s dechem a i zima jako by povolila. Slunce ozařovalo kajčnický a postupně vyhánělo stíny z nekonečného bludiště. Když se člověk odpoutal pohledem dál, spatřil stín tohoto vulkánu na protějším svahu, už stačilo jen přikreslit kouř. V dálce byly další vrcholky, ale my jsme věděli, že jsme na tom nejvyšším široko daleko a to je prostě fajn pocit. Chimborazo se skládá z několika vrcholků, my jsme však pro moje celkové vyčerpání už na další nešli. Druhá skupina se odhodlala přejít další vrcholky a sejít jinou cestou, já jsem si ale nebyl jist dlouhodobějším pobytem ve výšce nad 6000 metrů a proto jsme se pomalu vydali na sestup. Po cestě dolů jsme potkali několik dalších skupinek, které se ještě pokoušely o vrchol, ale zpětně jsme zjistili, že ten den byla úspěšnost ani ne padesát procent. Celková překonaná výška byla 1 350 metrů z 4 950 do 6 300 metrů. Zpět na chatě jsme byli přibližně v 11 hodin dopoledne a výstup i sestup tak zabral 12 hodin. Při příchodu na chatu jsem se snad v životě necítil víc unavený, ale tohle po pár dnech člověka přejde a ten vrcholový pocit zůstává napořád.

Tomáš Mazálek, 19. května 2016

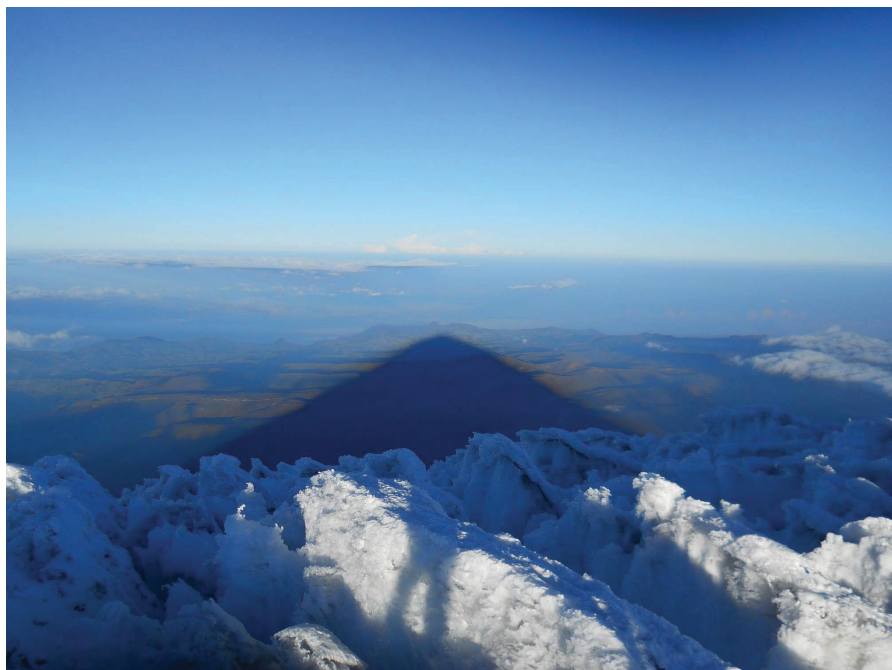

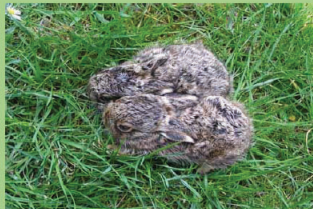
Foto k článku Tomáše Mazálka na str. 12 - 16

Nesahejte na mlád'ata!

Pokud najdete malého zajička nebo srnčce ležící v klidu v trávě nebo na holé zemi někde na poli, v lese nebo na louce, **NESAHEJTE** na ně a v tichosti odejděte z místa pryč. Jejich matka je vždy někde poblíž. I když ležící mládě vypadá bezmocně a opuštěně, není tomu tak, je to pro něho naprosto přirozené.

Po Vašem odchodu se k němu matka brzy vrátí. Pokud se mládě dotknete, matka toto mládě opustí a to je potom odsouzeno k smrti. Pokud toto mládě odnesete do záchranné stanice, nebo ho zkusíte odchovat sami, pak vězte, že jeho odchov nebo návrat do volné přírody je velice obtížný, ne-li nemožný.

Děkujeme za pochopení. Kolektiv MS Mohyla míru.

Jarní úklid obce (16. 4.)

Návštěva premiéra Bohuslava Sobotky
a ministryně školství Kateřiny Valachové v mateřské škole (7. 5.)

Lejsek černohlavý - samička (nahore) a sameček (níže)

Vítání ptačího zpěvu (24. 4.)
Autor fotografií: Ondra Pelánek

Krutihlav obecný

Vzpomínky Pavla Štěpánka

Pavel Štěpánek sepsal v letech 1956 a 1957 rozsáhlé třídlílné pojednání pod názvem „Panství Blažovské“. Uvádí v něm podrobné informace o historii a lidech z Blažovic a okolí. Myslím si, že tento zdroj informací můžeme blažovickým jenom závidět. Je škoda, že práce Pavla Štěpánka nebyla vydána například formou brožury pro poučení nejširší veřejnosti. Z tohoto obsáhlého díla vybírám úryvky o tvaroženské farnosti i ty části, které mě zaujaly.

Úvodem nelze pominout stručnou zmínku o vzniku názvu okolních obcí. Záměrnou zakladatelskou činností vznikly Blažovice, Jiříkovice a Bedřichovice. Uvedená křestní jména byla ve vyšších vrstvách tehdejší společnosti hojně používána. Sousední Šlapanice se dříve psaly i jako Slapany, což dává možnost toho, že sem byli usídleni lidé sehnání či polapení, tedy slapání při vojenské výpravě. O vzniku jména Šlapanice existuje pověst, která zní asi takto. Otec měl syny Blažeje, Jiřího a Bedřicha. Každému synovi dal kus země a tak vznikly obce po nich nazvané. Čtvrtému synovi, jehož jméno se nezachovalo, dal také kus půdy k osídlení a vzniku osady. Neměl v něj však důvěru a tak přitom rezignovaně mávl rukou a řekl: „Ach co, stejně nebude z chlapa nic.“ Tedy Schlapanitz jak se Šlapanice německy za císaře pána nazývaly.

Další kapitolou mohou být názvy obcí v blízkosti ochranných lesů, které přispěly k zachování jejich existence: Pozoříce, Sívce, Hostěnice a na druhé straně Koberice, Nížkovice, Rašovice, Milešovice a Heršpice.

Možná že ve stejné době vznikly i obce, jejichž názvy říkají, co chovali jejich obyvatelé pro brněnského údělného knížete: Kobylnice, Telnice a Sokolnice. Nápadná shoda názvů obcí nikde jinde na Moravě se neopakujících jsou: Holubice, Slavíkovice, Husovice, Kohoutovice, Kanice, Rybešovice (Rebešovice) a Lelekovice. Dalšími obcemi jsou Holásky, Vážany a Vážanice. Obyvatelé sem byli dobrovolně nebo jako zajatci z válek přesídlení z Holasicka, což je kraj ve Slezsku nebo z povodí slovenského Váhu.

Naproti tomu názvy Křenovice, Ponětovice, Velatice a Velešovice zní jako starobylá jména odvozená od jmen praotců, stařešinů obcí nebo zakladatelů osad. Jmenný kmen Vel se vyskytuje v místopisných názvech i jinde. Ivanovice u Brna se jmenovaly Welenowitz, Bedřichovice německy Belowitz, část lesa u Horákova Velov a jedné trati u Velatic se říká Velikonoce. V našem kraji jsou ještě Horákov, Mokrá, Slatina a Hrušky, což jsou jména odvozená od povahy míst.

V Jiříkovicích byly po bitvě u Slavkova 2. prosince 1805 sepsány škody způsobené francouzskými rekvizicemi. „U řepy je uvedeno jen 20 pytlů, které byly rekvírovány jiříkovickému sedláku Kalvodovi. Cena uvedena není.

Zdá se, že jak poddaní, tak vrchnost byli na rozpacích, zda řepné bulvy vůbec za to stojí“.

Brambory dovezené z Ameriky pomohly zabránit hladu zvláště ve válečných dobách. „K nám mohly přijít tak kolem 1770, nesměle a ojedinele, takže záznamů jsem o nich našel až 1805, kdy uvedeno, kolik jich Napoleonova armáda u nás rekvírovala. Bylo to uvedeno v mírách: Šlapanické vrchnosti lenního panství tamějšího 800 mír, poddaným šlapanickým 394 mír a jiříkovickým 91 mír, celkem 1285 mír.“

V Blažovicích byl v letech 1802 - 1814 učitelem Engelbert Ader, který zažil události spojené s bitvou u Slavkova.

Známý Šebestián Kubínek se narodil 1. ledna 1799 v Blažovicích a z dění ve vsi na konci roku 1805 si řadu událostí pamatoval. Píše: „V době válek byl kontingent branců zvláště vysoký. V době válek Napoleonských byl vojínem kdo měl dvě ruce a dvě nohy. Ti, kteří zůstali doma, jezdili na vojenskou příležitost, neboli profant, čili fyršpon.“

„Vojáky z válek Napoleonských (1799 - 1815) z Blažovic zjistit nelze. Našel jsem jen v sokolnickém archívu, že r. 1834 dne 30.9. byl dán „Abschied“, t.j. propouštěcí vysvědčení o spouštění od vojenské služby, těmto kapitulantům. Je zřejmé, že to byli oni, kteří svými dvaceti neb třiceti roky, pro vojenskou službu vhodnými, do napoleonské doby zapadali. Byli to s označením čísla (asi pořadovými ze seznamu): 45. Jan Kašpařík, 46. Josef Kašpařík, 47. Antonín Ondráček, 85. Antonín Paulík, 87. Lorenc Ryšavý, 91. František Žochrla, 104. Matyáš Štěpánek, 105. Mikuláš Štěpánek, 143. František Štěpánek. Jan Kašpařík a Josef Kašpařík byli prastrýci našich Kašpaříků. Jan Kašpařík nar. 1786, ještě na obecní kovárně č. 22, zemřel 1851 na č. 41, jako penzionovaný strážník na Špilberku (asi vězňů).

Antonín Ondráček byl synem půllánika Františka Ondráčka č. 13. Narodil se 1789. Sloužil u Savojských dragounů.

František Ondráček, bratr předešlého, nar. 1792, sloužil u dělostřelců I. baterie Františka Karla.

Antonín Paulík, nar. 1790, byl synem půllánika Pavla Paulíka z č. 8. Lorenc Ryšavý, nar. 1785, na č. 27, byl synem Jakuba Ryšavého. Z vojny přišel r. 1810 předčasně jako částečný invalida.

František Žochrla, syn Fabiána Žochrly, familianta č. p.56. Matouš Štěpánek, pocházel z č. 18, vojín pěšího pluku generála Lindenaua. Mikuláš Štěpánek, pocházel jako předešlý z č. 18. Sloužil u kyrysarů. Za bitvy u Slavkova byl ještě u rodičů v Blažovicích, ale r. 1809, za bitev na Dunaji, u Ošprů a Vagrámu byl již kyrysníkem a snad tam již bojoval. Bezpečně však víme, že r. 1812 táhl se 30 tisíci rakouskými vojáky, pod generálem Švarncemberkem s Napoleonovou velkou armádou na Moskvu, odkud po zmateném ústupu a nezměrných ztrátách vojska Bonapartova následovala r. 1813 jeho porážka u Lipska.“

24. ledna 1825 bylo novou vrchností přebíráno blažovické panství, které za 96 060 zlatých 22. listopadu 1824 koupil František X. hrabě Dietrichstein, majitel panství Sokolnice a Boskovice. V Blažovicích se přitom kolem 11 hodiny sešli zástupci obcí. „Byli jistě v parádě. Snad v modrých pláštích, třílímceových, neboli trojcímbálových, takových do jakých se odívali ti, kteří ve Tvarožné a Šlapanicích nosili baldachýn, při Božím těle neb Vzkříšení“.

V říjnu revolučního roku 1848 jel císař Ferdinand Dobrotivý v doprovodu arcivévody Františka Josefa do Olomouce. Tam mu 2. prosince předal císařské žezlo. Císařský průvod směřoval ze Židlochovic, kde urození cestující s doprovodem nocovali, přes Blučinu, Měnin, Telnici, Sokolnice, Praci a Blažovice na císařskou silnici a po ní do Olomouce. Vedl ho jiříkovický občan Jan Paulík, který dobře znal zdejší cesty. Měl hodnost desátníka. Průvod provázel oddíl kyrysníků. V té době jiříkovičtí pořádali hon a zrovna odpočívali u silnice z Prace do Blažovic. Císařský průvod se na návří zastavil v domnění že jsou to vzbouřenci, kteří císaře chtějí přepadnout. Paulík přijel za odpočívajícími, představil se a ptal se jich, co zde dělají. Spolurodáci jej poznali. Nařídil jim jménem císaře aby pušky a klacky odložili do brázdy a šli před průvodem do Blažovic, kde se chystalo uvítání. „Blažovičtí čekali – s hudbou u Voříšku, to je u panské nivy, přibližně proti současnému hřbitovu. Byl přítomen i tvaroženský farář Mayer, zemřelý v roce 1850. Když se císařské kočáry dostaly na Svárov, přibližně tam, kde je dnes transformátor, kde se vzali tu se vzali dva holubští rolníci Andrysík a Černý, kteří se hleděli protlačit, beranice smeknuté (bylo to 13. října) až ke kočáru císaře. Byli však zadrženi a tu oni volali: „Vaše Veličenstvo, bude robota zrušena!“ „Přestanou nám ty panský povinnosti!“ Z průvodu jim bylo řečeno: „Ano, robota i panské povinnosti přestanou“, při čemž byli vytlačeni mocí z blízkosti krytého uzavřeného kočáru, kde se jím jen malinko záclonka okna poodhrnula. Nevzbuzovali asi důvěru. Byli v dlouhých halenách, v obličejí, jak to bylo tehdy zvykem, neupraveným vousem zarostlí.“ Jan Paulík se za několik roků vrátil z vojny domů. Na vojně sloužil 14 roků. Ve vesnici mu jinak neřekli než kaprál Paulík a jejich domu „U kaprálů“.

Vybral František Kopecký, kronikář ve Tvarožné

Zpravodaj obce Jiříkovice vydává Obecní úřad Jiříkovice
Registrační značka: MK ČR E 10114 | Neprošlo jazykovou korekturou
Toto číslo Zpravodaje vyšlo 13.6.2016,
uzávěrka dalšího čísla je 26.8.2016.

*Základní organizace
Českého svazu chovatelů Jiřikovice
pořádá ve dnech
30. – 31. července 2016*

VÝSTAVU KRÁLÍKŮ, HOLUBŮ A DRŮBEŽE

K návštěvě vás co nejsrdečněji zvou pořadatelé

Kvíz o hokeji

- 1) Jak vzniklo nejpravděpodobnější slovo HOKEJ?
 - a) poangličtěním francouzského "hoquet" = ovčácká hůl, kterou v prastaré hře francouzští vojáci poháněli míč
 - b) jako zkratka anglických slov "hotel key" = hotelový klíč, jenž obdržel vítěz, který pak mohl v místě utkání přenocovat
 - c) ze středověkého holandského slova "hokkie", což znamená psí bouda, z něho bylo dále odvozeno slovo branka
- 2) Kolik měří hokejový puk?
 - a) 7 x 25 mm
 - b) 76,2 x 25,4 mm
 - c) 96,2 x 30,4 mm
- 3) Kolik různých věcí si musí obléct a vzít od naha hokejista, než vyrazí na led?
 - a) 7
 - b) 13
 - c) 25
- 4) Co znamená v doslovném překladu anglické slovo hattrick?
 - a) majstrštyk
 - b) parádní kousek
 - c) trik s kloboukem
- 5) Vyhrát titul MS se v hokeji nebo fotbale se povedlo doposud jen 8 zemím, získala některá z nich po 2. světové válce oba tituly?
 - a) Anglie (Velká Británie v hokeji)
 - b) ČR
 - c) zatím ne
- 6) Kolik titulů MS v hokeji jsme vyhráli?
 - a) 6
 - b) 12
 - c) 18
- 7) Jaká je historicky nejvyšší výhra naší reprezentace?
 - a) 11 : 0 nad Itálií na MS 2001
 - b) 12 : 2 nad Japonskem na MS 1999
 - c) 25 : 1 nad Japonskem MS 1957
- 8) Proč se u nás tato hra tak ujala?
 - a) ČR je „zemí tisíce rybníků“ jako např. Finsko „zemí tisíce jezer“
 - b) IIHF uznala za Rakouska-Uherska Českou hokejovou reprezentaci, zatímco FIFA fotbalovou ne
 - c) Dodnes záhadou

9) Co platí?

- a) 1977 se Československo stává 1. zemí, jenž obhazuje titul MS
- b) 2001 se ČR stává 1. zemí, jenž vyhrává tři po sobě jdoucí MS
- c) 2001 se ČR stává 1. zemí, jenž vyhrává tři po sobě jdoucí MS v éře „PLAY-OFF“ (od r.1992)

10) Kolik hráčů NHL je české národnosti?

- a) cca 4 %
- b) cca 24 %
- c) cca 50 %

11) Kolikátý dres klubu NHL Jágr obléká?

- a) 5.
- b) 8.
- c) 11.

12) Kdo z Čechů a Moravanů vyhrál nejvíce krát Stanley cup?

- a) Jágr
- b) Hašek
- c) Pouzar, Hrdina

13) Do nejprestižnějšího hokejového klubu - Triple Gold Clubu = česky Zlatá Trojko-
runa (vítěz MS, OH, SC) - zatím vstoupilo 26 hráčů + 1 trenér. Kolik Čechů?

- a) 2
- b) 5
- c) 10

14) Který klub se pyšní nejvyšším počtem (12) titulů?

- a) Sparta Praha
- b) Dukla Jihlava
- c) Kometa Brno

15) Jak dlouho už čeká Brno na další titul?

- a) 38 let
- b) 50 let
- c) ani nepamatuju

Připravil Ondřej Buchta a Pavel Hanák

(Výsledky najdete na straně 34)

OSVĚDČENÍ

O PŘÍNOSU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

pro společnost

obec Jiříkovice

IČ: 00362981

Společnost odevzdala v roce 2015 k recyklaci celkem **17 kg použitých baterií**.

Z tohoto množství bylo recyklací získáno **11 kg kovonosných druhotných surovin**, které budou opětovně využity při výrobě nových produktů.

Děkujeme, že pomáháte šetřit přírodu a její zdroje.
Tříděním baterií přispíváte také k čistšímu ovzduší a vyšší kvalitě vodních zdrojů.

RNDr. Petr Kratochvíl
jedenatel společnosti ECObat s.r.o.

DĚTSKÝ LETNÍ TÁBOR

17 DNŮ - 31.7. - 16.8.2016

ODJEZD Z JIŘÍKOVIC

INFO: WWW.TABORCERNEOVCE.CZ

ONDRÁČEK MOB: 602410027

♦ ♦ ♦
„MIX“

**ŠLAPANICE, ČECHOVA 1283/13
NAPROTI PRODEJNY „TETA“**

**GALANTERIE
BIŽUTERIE
DROBNOSTI**

**VÝMĚNA ZIPŮ, ZKRACOVÁNÍ
KALHOT, OPRAVY ODĚVŮ**

♦ ♦ ♦

Jak je to s cestovními doklady pro děti?

Rodinné dovolené spojené s cestováním do zahraničí znamenají i vyřizování cestovních dokladů. Co vše je potřeba zařídit při cestování s dětmi? Věděli jste například, že i děti mohou do členských států Evropské unie a dalších vybraných evropských zemí cestovat na vlastní občanský průkaz?

Cestovní pas i občanský průkaz jsou pro děti levnější

Blíží se čas dovolených a s ním čeká mnohé rodiny cesta k moři či do hor za hranice České republiky. Pro cestování s dětmi do zahraničí již čtvrtým rokem platí, že i dítě musí mít vlastní cestovní doklad, jelikož v roce 2012 došlo nařízením Evropské unie ke zrušení možnosti cestovat na zápis v cestovním dokladu rodiče. Pro rodiče to ovšem neznámá, že se jim kvůli pořízení cestovního dokladu pro děti dovolená nějak zásadně prodraží. Cestovní pas pro dítě do 15 let totiž stojí 100 Kč a dobu platnosti má stanovenou na 5 let.

Vzhledem k nestabilní bezpečnostní situaci v některých zemích, které byly dlouhodobě turistickými destinacemi, jako například Egypt nebo Turecko, se dá letos očekávat nárůst zájmu o cestování po Evropě, a proto jistě potěší možnost cestovat po většině států Evropy pouze s občanským průkazem. Na ten je nyní možné vycestovat do zemí Evropské unie a také do Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Makedonie, Norska, Srbska, Švýcarska a na Island. Cena za vydání občanského průkazu pro dítě do 15 let je 50 Kč a doba jeho platnosti 5 let.

Cestovní doklady jsou hotové do 30 dnů

O vyřízení cestovního pasu nebo občanského průkazu pro dítě do 15 let žádá zákonný zástupce, tedy zpravidla rodič, kterému stačí s dítětem zajít na nejbližší obecní úřad obce s rozšířenou působností. K žádosti, kterou na místě zpracuje úředník, není nutné přikládat fotografii; úředník pořídí fotografii dítěte přímo na úřadu při podání žádosti. Při podání žádosti zákonný zástupce předkládá svůj průkaz totožnosti a rodný list dítěte. V případě, že má dítě vydán již platný občanský průkaz nebo cestovní doklad, lze tento předložit místo rodného listu.

Lhůta pro vydání cestovního pasu nebo občanského průkazu činí maximálně 30 dnů. V případě vycestování v kratší lhůtě než 30 dnů je možné požádat o vydání cestovního pasu ve zkrácené lhůtě 6 pracovních dnů; tento úkon je ovšem u dětí zpoplatněn poplatkem ve výši 2 000 Kč. Bližší informace k vyřizování osobních dokladů lze nalézt na webu Ministerstva vnitra na adrese: www.mvcr.cz/clanek/osobni-doklady.

Informací není nikdy dost

V případě, že má dítě cestovat mimo Evropskou unii, doporučujeme se předem informovat u zastupitelského úřadu daného státu, jaké jsou podmínky vstupu, pobytu a vycestování s nezletilým dítětem. Je také třeba dát si pozor na to, že některé státy mimo Evropskou unii mohou vyžadovat určité

tou minimální dobu platnosti cestovního dokladu při vstupu na jejich území nebo ukončení pobytu – nejčastěji činí požadovaná minimální doba platnosti 6 měsíců.

Podrobnosti k těmto i dalším podmínkám (např. vízová povinnost) lze zjistit u zastupitelského úřadu daného státu, popřípadě je lze nalézt na webu Ministerstva zahraničních věcí www.mzv.cz v sekci „Cestujeme“ a dále v části „Státy a území – informace na cesty“.

Mgr. Jana Vildumetzová
náměstkyně ministra vnitra pro řízení sekce veřejné správy

Český den proti rakovině

Již druhým rokem se připojila naše obec ke sbírce, kterou pořádá Liga proti rakovině Praha z.s. Letos byla sbírka tematicky zaměřena na rakovinu prsu u žen a mužů. Ve středu 11. května si mohli občané na obecním úřadě zakoupit žlutý kvítek měsíčku lékařského, symbol sbírky, za dobrovolnou částku, minimálně však za 20 Kč. Získané finanční prostředky budou použity na nádorovou prevenci, zlepšení kvality života onkologických pacientů, podporu onkologického výzkumu a vybavení onkologických pracovišť.

V obci Jiříkovice bylo vybráno 1961 Kč. Děkujeme všem dárcům.

AUTODÍLNA JAN DOLEŽAL

Hybešova 1837/53

Šlapanice

PŘIJME AUTOMECHANIKA

na plný pracovní úvazek

více na informací:

 603 314 032

HLEDÁME ŘIDIČE A STROJNÍKY

NÁBOROVÝ PŘÍSPĚVEK - 20.000,-

Řidičům/strojníkům nabízíme:

- Práci ve stabilní firmě
- Moderní vozový park
- Práci v rámci regionu JMK s každodenními návraty
- Ubytování ZDARMA pro zájemce s bydlištěm mimo Brno
- Týdenní dovolená pro celou rodinu v Jeseníkách ZDARMA

Příspěvek obdržíte za strojnika nebo řidiče sk. C a E poté, co u nás odpracuje ½ roku. Toto ujednání lze stvrdit písemnou dohodou.

Pro bližší informace nás kontaktujte.

Kontakt: 777 292 701, mail: asistentka@thermoservis.cz

THERMOSERVIS – TRANSPORT s.r.o. | Roviny 4 | 643 00 Brno-Chrlice
www.thermoservis.cz

**DĚKUJEME NAŠIM PARTNERŮM,
kteří přispívají na pořádání
kulturních a sportovních akcí v obci Jiříkovice**

ROJMONT, s.r.o.

tepelné izolace, protipožární ochrana staveb

www.rojmont.cz

MANIKÚRA ✎ MODELÁŽ NEHTŮ
✎ PEDIKÚRA

NOHELOVÁ JANA 605570169

Autodílna Doležal

www.auto-dolezal.cz
tel. 603 314 032

TELEVIZE BEZ POPLATKŮ

DIGITAL a.s.

WWW.OMKO.CZ

klempířské, tesařské, pokrývačské práce - montáž střešních oken, izolace plochých střech, pronájem stav. výtahů a shozů

tel: 606 368 375
email: strehajinak@email.cz

Spáčilka 256
Jiřkovice 664 51

www.Aspectis.cz
KOMPLEXNÍ SLUŽBY
V OBLASTI
INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ
info@aspectis.cz • mobil: +420 777 714 705

Brtník Pavel

- VODOINSTALACE
- TOPENÍ
- PLYN

Jiřkovice, Spáčilka 216
tel.: 603 853 326
e-mail: pavelbrtnik@seznam.cz

ICO: 45603928

KOMPLETNÍ DODÁVKY • MONTÁŽ • OPRAVY

Pedikúra

Blanka Šlancarová
Šlapanice, Palackého 221/2
telefon: 603 173 617

suez
environnement

SITA

Plán kulturních a sportovních akcí na rok 2016

pátek 17. června	Ukončení školního roku
sobota 25. června	Nohejbalový turnaj trojic (TJ Sokol)
sobota 9. července	Turnaj v minikopané (TJ Sokol)
sobota - neděle 30. - 31. července	Tradiční jiříkovské hody (pořádají stárci)
sobota 6. srpna	Smíšený tenisový turnaj
neděle 21. srpna	Slaměný muž (TJ Sokol)
sobota 27. srpna	Tenisový turnaj „O pohár starosty“
sobota 3. září	Cyklistický závod dětí
sobota 10. září	Losovaný nohejbalový turnaj trojic (TJ Sokol)
pátek 16. září	Jiříkovská dýně
pátek 7. října 20:00	Posezení u burčáku s cimbálovou muzikou Grajcar (na Orlovně)
čtvrtek 27. října 18:00	Lampiónový průvod
sobota 12. listopadu	Martinské hody (na Orlovně)
sobota 26. listopadu 17:00	Slavnostní rozsvícení vánočního stromu
pátek 2. prosince 18:00	Jiříkovské ohně (ve sportovním areálu)
sobota 3. prosince 10:00	Pietní akt u vstupu do obce a průvod k pomníku Norberta Brassinna
sobota - neděle 10. - 11. prosince	Vánoční výstava
neděle 18. prosince 17:00	Vánoční koncert (na Orlovně)

Plán kulturních a sportovních akcí bude postupně aktualizován.

Úplný plán akcí najdete také na webu www.jirikovice.cz.

Odpovědi na kvízové otázky o hokeji (viz str. 25 - 26):

1a, 2b, 3b, 4c, 5c, 6b, 7c, 8abc, 9c, 10a, 11b, 12c, 13a, 14b, 15b.

Turnaj v petanque (14. 5.)

Beseda s hráči Komety (4. 5.)

Mladí hasiči při výcviku

Setkání důchodců (10. 4.)
Zájezd klubu důchodců (10. 5.)

